

Et *andet mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) vil ved 2. behandling redagere for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling blandt andet med følgende begrundelse:

Det, som er fejlen, når man sælger underskudsfradrag – i selskaber eller i organisationsvirksomheder – er ikke, at sælgeren får nogle penge. Han har jo lidt et tab. Der er derfor al mulig grund til at tage hensyn til ham ved, at han får et plaster på såret. Der kan så være tidsmæssige sammenhænge, der bevirker, at helt andre skatteregler (for eksempel statskattelovens § 5's behandling af akkorder) giver ham fordele, som nogle ikke kan lide. Dette har blot intet som helst at gøre med det foreliggende lovforslag.

Den socialvarmhjertede tilhænger af, at den i bund og grund socialpolitisk velmotiverede underskudsoverførselsret fungerer, som den gør, er optaget af, at underskudskagen deles, så køberen får sin fede Shylock-luns.

Dette rådes der bod på, når Folketinget vedtager de enkle og klare lovforslag, der er fremsat som L 35 (Forslag til lov om negativ indkomstskat [af Glistrup (FP) m.fl.]) og L 36 (Forslag til lov om tilbageførsel af underskud [af Glistrup (FP) m.fl.]).

L 102 med tilhørende socialdemokratiske ændringsforslag gør derimod kun ondt værre. Det bevirker, at man må iklæde sine dispositioner en noget mere indviklet klædedragt end hidtil anvendt. Transaktionsomkostningerne herved kommer i praksis først og fremmest til at hvile på den svage underskudssælger og vil kun forøge de ildesete spekulanthajers fede bankkonti.

De transaktioner, der kan udføres, er næsten talløse som himlens andre stjerner.

Nogle af de mange mulige grundelementer er antydnet i de i betænkningen som bilag optrykte spørgsmål 3 og 4, men der er da også den mulighed at lade aktier eje i en eller flere koncernkombinationer og så ikke sælge aktier i selve underskudsselskabet, men måske i det GmbH eller aktiebolag, som ad indirekte kanaler ejer underskudsselskabet. Som gældende dansk skatteret er udformet, behøver underskuddet ikke at vise sig i det år, hvor man mener det hører hjemme. Ved for eksempel at undlade af- og nedskrivning i nogle år kan det strålende overskud rent skattedateringsmæssigt komme forud for eller samtidig med, at underskuddet viser sig i driftsregnskaberne, hvorved den situation, som L 102 vil undgå, kommer til at udspille sig i selskaber, der formelt giver underskud hvert eneste år.

Fattigpeters selskab udvikler sig herved ganske som Luksuspouls. De har fået fuldt underskudsfradrag, nemlig ved i god tid at indlægge nogle højt forrentede værdipapirer i de selskaber, som har underskudsgivende forretningsaktiviteter.

Mens skattevæsenet altså derfor intet prove nu opnår fra de skattetænkernes ved gennemførelse af L 102, bevirker vedtagelsen af lovforslaget i stedet, at endnu flere penge skubes væk fra den sociale taber og over til guldflipperkapitalisterne.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF):

1) Før den foreslåede tekst, der bliver nr. 1, indsættes som nyt nummer:

»01. I § 15 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. For selskaber, der er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 1 og 2, bortfalder retten til at fremføre underskud efter § 15, stk. 1, såfremt

1) selskabets hidtidige virksomhed er ophørt eller er afhændet og